

7.2. ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ В ОРГАНАХ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Під персоналом або кадрами необхідно розуміти основний штатний склад працівників організації, який виконує різні організаційно-технологічні та виробничо-господарські функції. Саме персонал забезпечує функціонування будь-якої установи, організації або підприємства. Поняття «персонал» можна розглядати у двох значеннях широкому та вузькому¹. У широкому розумінні, персонал – це всі працездатні громадяни країни. Дарміць Р. З. пропонує більш конкретне розуміння кадрів (персоналу) як соціально-економічної категорії, що означає постійний (штатний) кваліфікований склад працівників, тобто працездатних громадян, які перебувають у трудових відносинах з державними установами, підприємствами різних організаційно-правових форм власності, мають спеціальні знання, певну професійну підготовку, трудові навички, досвід роботи в обраній сфері діяльності та забезпечують виконання покладених на них функцій². У вузькому значенні під персоналом розуміють осіб, зайнятих розробленням та організацією виконання управлінських рішень.

У науковій, спеціальній та популярній літературі поняття «персонал», «кадри» та «трудові ресурси» часто використовуються та сприймаються як синоніми. На нашу думку, ці категорії не варто отожднювати, оскільки вони мають різний змістовний обсяг: термін «кадри» найчастіше використовується для позначення осіб які працюють у певній професійній сфері, на єдиній основі, у свою чергу остання може поділятися на специфічні напрями діяльності працівників. Трудові ресурси, взагалі, занадто загальне поняття, що потребує конкретизації, навіть якщо окреслити їх трудову сферу, потребує уточнення питання про які саме трудові ресурси йде мова (наприклад, наявні чи перспективні). Поняття «персонал», є ширшим за кадри, оскільки об'єднує як постійних, так і тимчасових працівників, представників кваліфікованої та некваліфікованої праці. Термін «персонал» є найбільш доцільним на рівні організації чи установи, оскільки визначає її особовий склад, що характеризується певними ознаками, основними з яких є:

- а) участь у трудових взаємовідносинах;
- б) наявність певних якісних характеристик, що поєднують особисті та організаційні цілі^{3 4}.

Використання поняття «персонал» для позначення працівників органів поліції обумовлено, у першу чергу тим, що не тільки поліцейські забезпечують функціонування Національної поліції України, оскільки частина з працівників є цивільними особами – це сприяє розвитку цивільної моделі діяльності персоналу, не тільки в органах Національної поліції, а взагалі у Міністерстві внутрішніх справ України. Найбільш вдале, на нашу думку, визначення працівників Міністерства внутрішніх справ України запропонував Коренев А. П. – це особи, які постійно або тимчасово в якості основної професії або спеціальності і на оплатній основі виконують певні трудові функції в органах, установах, організаціях системи Міністерства внутрішніх справ⁵.

Персонал, насамперед, характеризуються чисельністю, яка зумовлена характером, масштабами, складністю, трудомісткістю виробничих процесів, рівнем їх механізації, автоматизації, комп'ютеризації. Ці та інші фактори обумовлюють нормативну чисельність працівників, яку на практиці майже ніколи не вдається забезпечити, тому кадровий потенціал більш об'єктивно характеризується списочною чисельністю, тобто переліком тих працівників, які офіційно працюють в організації на даний момент. Списочна чисельність може суттєво відрізнитись від нормативної, оскільки не всі працівники із тих чи інших причин щоденно бувають на робочих місцях, дійсну кількість зайнятих кожний день на роботі визначає їх явочна чисельність.

Персонал органів поліції має свою власну специфіку, відмінну від персоналу будь-якої іншої установи чи організації, тому мають власні характерні ознаки:

- а) це особи, які постійно або тимчасово виконують певні трудові функції в органах внутрішніх справ (в їх підрозділах та установах);
- б) виконання таких функцій передбачене їх основною професією або спеціальністю⁶.

Класифікація персоналу органів поліції має практичне значення, з огляду на те, що систематизація особового складу за різними критеріями, полегшує роботу кадрових підрозділів і зменшить кількість часу, яка може бути затрачена на виокремлення якоїсь категорії з усього персоналу органів поліції. Більш того вона допомагає здійснювати поточне на перспективне планування в межах кадрової політики та здійснювати заходи з метою її реалізації.

Персонал органів поліції можна класифікувати за різними критеріями:

1. За професійною приналежністю: юристи, економісти, психологи, педагоги, інженери, лікарі і та інші.

Професією прийнято вважати вид трудової діяльності, здійснення якої потребує відповідного комплексу спеціальних знань та практичних навичок. Професійний склад персоналу залежить від специфіки діяльності, характеру продукції чи послуг, що надаються, від рівня технічного розвитку. Кожна галузь має властиві лише їй професії та

¹ Павлов В. Г. Поняття персоналу державної пенітенціарної служби України та засади його діяльності. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2014. Вип. 3 (6). С. 197-198.

² Дарміць Р. З. Кадрове забезпечення діяльності підприємства в умовах розвитку міжнародної конкурентоспроможності. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2013. № 778. С. 29.

³ Там само. С. 26-27.

⁴ Гривнак О. В. Проблеми управління персоналом на сучасних підприємствах. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2013. № 778. С. 10-11.

⁵ Коренев А. П. Основы управления в органах внутренних дел : учебник. Москва, 2000. С. 121.

⁶ Бандурка О.М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник. Харків, 1998. С. 185-187.

спеціальності. Водночас існують загальні (наскрізні) професії робітників та службовців. Спеціальність – це більш-менш вузький різновид трудової діяльності в межах професії.

2. *За кваліфікаційною ознакою* працівників органів поліції можна поділити на: висококваліфікованих, кваліфікованих, малокваліфікованих і некваліфікованих.

Під кваліфікацією необхідно розуміти сукупність спеціальних знань та практичних навичок, що визначають ступінь підготовленості працівника до виконання професійних функцій відповідної складності. Рівень кваліфікації керівників, спеціалістів та службовців характеризується рівнем освіти, досвідом роботи на тій чи тій посаді. Відрізняють спеціалістів найвищої кваліфікації (працівники, що мають наукові ступені та звання), спеціалістів вищої кваліфікації (працівники з вищою спеціальною освітою та значним практичним досвідом), спеціалістів середньої кваліфікації (працівники із середньою спеціальною освітою та певним практичним досвідом), спеціалістів-практиків (працівники, що займають відповідні посади, наприклад, інженерні та економічні, але не мають спеціальної освіти).

3. *За рівнем кваліфікації робітників* поділяють на чотири групи: висококваліфіковані, кваліфіковані, малокваліфіковані й некваліфіковані. Вони виконують різні за складністю роботи і мають неоднакову професійну підготовку.

4. *За посадовим становищем*: начальники, їх заступники, оперуповноважені, інспектори, поліцейські і так далі.

5. *За правовим становищем в системі управління*: посадові особи, представники влади, робітники тощо.

6. Персонал органів Національної поліції *в залежності від функціонального напрямку роботи* поділяється на: керівників, спеціалістів, службовців і робітників.

Керівники – це працівники, які займають посади керівників підприємств та їхніх структурних підрозділів. До них належать директори (генеральні директори), начальники, завідувачі, керуючі; головні спеціалісти (головний бухгалтер), а також їх заступники.

Спеціалістами вважаються працівники, які виконують спеціальні інженерно-технічні, економічні та інші роботи: інженери, економісти, бухгалтери, соціологи тощо.

До службовців належать працівники, які здійснюють підготовку та оформлення документації, облік та контроль, господарське обслуговування (тобто виконують суто технічну роботу), зокрема – діловоди, обліковці, архіваріуси тощо.

Робітники – це персонал, безпосередньо зайнятий у процесі створення матеріальних цінностей, а також зайнятий ремонтом, переміщенням вантажів, перевезенням пасажирів, наданням матеріальних послуг та ін. Крім того, до складу робітників включають дворників, прибиральниць, кур'єрів⁷.

До персоналу в органах поліції (у широкому розумінні) відносять осіб, які постійно або тимчасово в якості основної професії чи спеціальності, на платній основі виконують певні трудові функції в органах поліції, установах, підприємствах, тобто проходять державну службу. Увесь персонал органів поліції можна поділити на поліцейських і цивільних осіб.

Згідно зі ст. 17 Закону України «Про Національну поліцію» поліцейським є громадянин України, який склав Присягу поліцейського, проходить службу на відповідній посаді у поліції і якому присвоєно спеціальне звання поліції (ч. 1), а також має службове посвідчення та спеціальний жетон (ч. 2)⁸.

Згідно з приписами вищезазначеної статті поліцейський Національної поліції може бути виключно громадянином України. Такий підхід законодавця цілком відповідає, з одного боку, конституційно закріпленому праву громадян на доступ до державної служби (ст. 38 Конституції України⁹), а з іншого, – законодавчо визначеній вимозі стосовно реалізації відповідного права виключно громадянами України (ст. 4 Закону України «Про державну службу»).

Визначаючи належність до громадянства України, законодавством до громадян України віднесені:

- усі громадяни колишнього СРСР, які на момент проголошення незалежності України (24.08.1991) постійно проживали на території України;

- особи незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних чи інших ознак, які на момент набрання чинності законом України «Про громадянство України» (13.11.1991) проживали в Україні й не були громадянами інших держав;

- особи, які прибули в Україну на постійне проживання після 13.11.1991 і яким у паспорті громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року органами внутрішніх справ України внесено напис «громадянин України», та діти таких осіб, які прибули разом із батьками і на момент прибуття в Україну не досягли повноліття, якщо зазначені особи подали заяви про оформлення належності до громадянства України;

- особи, які набули громадянство України відповідно до законів України та міжнародних договорів України¹⁰.

Присягу працівника поліції складають: особи, вперше прийняті на службу в поліцію; курсанти (слухачі) вищих навчальних закладів зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських; особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, які пройшли відбір (конкурс) на службу в органи, підрозділи, заклади й установи поліції.

Особи, вперше прийняті на службу в поліцію, складають Присягу після закінчення первинної професійної підготовки.

Курсанти (слухачі) вищих навчальних закладів складають Присягу після зарахування на навчання в терміни, визначені головою Національної поліції відповідно до пропозицій, наданих ректорами цих установ. Особи рядового і

⁷ Горлачук В.В. Економіка підприємства: навчальний посібник. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2010. С. 156-158.

⁸ Про Національну поліцію: закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.

⁹ Конституція України: закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.

¹⁰ Про громадянство України: закон від 18.01.2001 № 2235-III.

начальницького складу органів внутрішніх справ складають Присягу працівника поліції після проходження відбору (конкурсу) на службу в органи поліції за місцем проходження служби в терміни, визначені керівником органу поліції. Присяга працівника поліції скріплюється власноручним підписом особи та долучається до особової справи працівника поліції, який її склав. День складання Присяги є урочистим днем органу поліції¹¹.

Спеціальні жетони з індивідуальними номерами, що видаються поліцейським, посвідчують їх належність до органів, закладів та установ Національної поліції України, підтверджують повноваження, встановлені законом України «Про Національну поліцію». Порядок оформлення, обліку, видачі спеціальних жетонів поліцейським врегульовано наказом Міністерства внутрішніх справ України «Про організацію видачі спеціальних жетонів поліцейським» від 23.12.2015 № 1614¹², яким затверджено також опис спеціального жетона, його зразок та графічне зображення.

Спеціальні жетони видаються особам, які призначаються на службу в поліцію на посади молодшого, середнього, вищого складу Національної поліції України. Спеціальні жетони з індивідуальними номерами закріплюються за поліцейськими наказами Національної поліції України, територіальних органів поліції, міжрегіональних територіальних органів Національної поліції України, закладів, установ Національної поліції України одночасно з призначенням на службу на посади молодшого, середнього, вищого складу поліції та зберігаються за ними протягом усього періоду їх служби.

Спеціальні жетони видаються працівниками підрозділів кадрового забезпечення апарату Національної поліції України, територіальних органів поліції, міжрегіональних територіальних органів Національної поліції України, закладів, установ Національної поліції України, які згідно з посадовими обов'язками відповідають за видачу спеціальних жетонів, після оголошення наказу про призначення поліцейських на посаду під особистий підпис у журналі обліку видачі спеціальних жетонів з індивідуальними номерами.

Спеціальний жетон розміщується на однострої поліцейських. Його заборонено знімати з однострою чи приховувати, а також будь-яким іншим чином перешкоджати прочитанню інформації на ньому або фіксуванню її за допомогою технічних засобів. Поліцейські, які перебувають на службі та виконують службові обов'язки в цивільному одязі, зобов'язані мати при собі спеціальні жетони, крім випадків, коли наявність спеціальних жетонів перешкоджає проведенню негласної слідчої (розшукової) дії.

У поліцейських підрозділів особливого призначення індивідуальний номер із спеціального жетона, крім однострою, додатково зазначається й на шоломі таким чином, щоб його можна було прочитати або зафіксувати за допомогою технічних засобів, крім випадків, коли такі поліцейські відповідно до рішень уповноважених осіб поліції виконують завдання в режимі секретності.

Номери закріплених спеціальних жетонів заносяться до всіх документів особового обліку поліцейських, у тому числі до послужного списку особової справи, службового посвідчення, наказів про особовий склад, документів грошового і речового забезпечення та зазначаються в службовому листуванні. У послужному списку особової справи такий номер зазначається над словами «послужний список».

Право вилучення спеціального жетона мають працівники підрозділів кадрового забезпечення при оформленні документів щодо звільнення зі служби поліцейських, а в разі скоєння ними правопорушення, відповідальність за яке встановлено Кримінальним кодексом України, – прямі начальники або особи, які проводять службове розслідування. У разі втрати спеціального жетона його власник зобов'язаний доповісти про це рапортом прямому начальнику.

За фактом втрати, псування, передачі спеціального жетона іншим особам проводиться службове розслідування, уживаються заходи щодо його розшуку, усунення причин і умов, за яких це стало можливим. Матеріали службового розслідування за фактом втрати спеціального жетона надсилаються до відповідного підрозділу кадрового забезпечення для долучення до особової справи поліцейського. У разі втрати спеціального жетона за результатами розгляду матеріалів службового розслідування відповідним наказом за поліцейським закріплюється новий спеціальний жетон з індивідуальним номером. Дублікати спеціальних жетонів не виготовляються. При звільненні зі служби поліцейський зобов'язаний здати спеціальний жетон до підрозділу кадрового забезпечення. У разі неповернення спеціального жетона поліцейським при звільненні зі служби керівники територіальних, міжрегіональних територіальних органів Національної поліції України, закладів, установ Національної поліції України, де він проходив службу, уживає заходів щодо вилучення спеціального жетона та передачі його до підрозділу кадрового забезпечення. При поверненні спеціального жетона працівником підрозділу кадрового забезпечення в обхідному листі ставиться відповідна відмітка. Загальний електронний облік закріплених за поліцейськими спеціальних жетонів з індивідуальними номерами ведеться в Департаменті кадрового забезпечення Національної поліції України.

Службове посвідчення виготовляється персоніфіковано, із застосуванням комп'ютерної технології шляхом фотографування особи, занесення відомостей про неї до єдиної бази обліку виданих службових посвідчень, перенесення їх на пластикову картку встановленого зразка. Службові посвідчення працівникам Міністерства внутрішніх справ України видаються терміном дії чотири роки. Термін дії службового посвідчення не продовжується. До закінчення зазначеного терміну дії службове посвідчення може бути видане в порядку обміну.

Обмін та повторна видача посвідчень здійснюється в разі закінчення терміну його дії, переміщення на іншу посаду, зміни прізвища (імені чи імені по батькові), втрати або механічного пошкодження документа. У випадку втрати службового посвідчення його власник зобов'язаний доповісти про це керівнику. За фактом втрати, псування, передачі

¹¹ Порядок складання Присяги працівниками Національної поліції: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09.11.2015 № 1453 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1487-15>

¹² Про організацію видачі спеціальних жетонів поліцейським: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 23.12.2015 № 1614 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0092-16>

службового посвідчення іншим особам у 10-денний строк відповідним підрозділом, установою, організацією проводиться службове розслідування, уживається заходів щодо його розшуку, усунення причин і умов, за яких це стало можливим. Матеріали службового розслідування, проведеного за фактом втрати в 10-денний строк направляються до Департаменту персоналу, організації освітньої та наукової діяльності. У Департаменті також ведеться облік службових посвідчень у спеціальному журналі встановленої форми. При звільненні особа, якій видано службове посвідчення, зобов'язана його здати до Департаменту¹³. Поліцейським присвоюються спеціальні звання передбачені ст. 80 Закону України «Про Національну поліцію» (табл. 1).

Спеціальні звання поліцейських	
Спеціальні звання молодшого складу	рядовий поліції
	капрал поліції
	сержант поліції
	старший сержант поліції
Спеціальні звання середнього складу	молодший лейтенант поліції
	лейтенант поліції
	старший лейтенант поліції
	капітан поліції
	майор поліції
	підполковник поліції
	полковник поліції
Спеціальні звання вищого складу поліції	генерал поліції третього рангу
	генерал поліції другого рангу
	генерал поліції першого рангу

Таблиця

звання поліцейських

1. – Спеціальні

Служба в Національній поліції України будується на принципах законності, вірності Присязі, поваги до прав і свобод громадян, гуманізму і гласності, безумовного дотримання службової дисципліни, справедливої винагороди за труд, просування по службі за результатами праці з урахуванням здібностей та кваліфікації.

На службу в поліції можуть бути прийняті громадяни України віком від 18 років, які мають повну загальну середню освіту, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, які володіють українською мовою мають високі ділові та моральні якості, належний рівень фізичної підготовки та стан здоров'я. При цьому, для зайняття посади в окремих структурних підрозділах органів Національної поліції України можуть висуватися вимоги більш високо рівня чи мати чітко виражену форму. Наприклад, до кандидата на посаду інспектора патрульної поліції висуваються наступні вимоги: громадянство України; вільне володіння українською мовою; вік від 20 до 35 років; повна загальна середня або вища освіта; наявність посвідчення водія категорії В (або готовність отримати водійські права до початку навчання).

Призначення та звільнення з посад поліцейських у тому числі випускників вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, після закінчення навчання здійснюється наказами посадових осіб органів (закладів, установ) поліції відповідно до номенклатури посад, яку затверджує Міністерство внутрішніх справ України. Перед вибуттям до нового місця служби поліцейський має здати посаду: здати всю службову документацію, спеціальні засоби, зброю, матеріальні цінності, закріплені за поліцейським, не пізніше ніж через місяць від дня одержання органом (закладом, установою) витягу з наказу про переміщення по службі.

Усі кандидати на службу в поліцію підлягають перевірці, так ст. 50 Закону України «Про Національну поліцію» закріплено, що громадяни України, які виявили бажання вступити на службу в поліцію, з метою визначення стану їхнього здоров'я зобов'язані пройти медичні обстеження, перевірку рівня фізичної підготовки, психофізіологічне обстеження, обстеження на предмет виявлення алкогольної, наркотичної та токсичної залежності в порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України, а також спеціальну перевірку та тестування на поліграфі (за особистою згодою), остання така вимога висувається лише до кандидатів на заняття певних категорій посад, переважно керівних.

Незалежно від професійних та особистих якостей, рівня фізичної підготовки та стану здоров'я на службу в поліції не можуть бути прийняті особи:

- 1) визнані недієздатними або обмежено дієздатними;
- 2) засуджені за умисне вчинення тяжкого та особливо тяжкого злочину, у тому числі судимість якої погашена чи знята у визначеному законом порядку;
- 3) які мають непогашену або незняту судимість за вчинення злочину, крім реабілітованої;
- 4) щодо яких було припинено кримінальне провадження з nereабілітуючих підстав;
- 5) до яких були застосовані заходи адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією;

¹³ Сокурєнко В. В., Безпалова О. І., Мельник К. Ю., Юхно О. О. Закон України «Про Національну поліцію»: науково-практичний коментар. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2016. С. 59-64.

- 6) які відмовляються від процедури спеціальної перевірки під час прийняття на службу в поліції або від процедури оформлення допуску до державної таємниці, якщо для виконання нею службових обов'язків потрібен такий допуск;
- 7) з захворюваннями, що перешкоджають проходженню служби в поліції;
- 8) що втратили громадянство України та (або) мають громадянство (підданство) іноземної держави, або особа без громадянства;
- 9) які надали завідомо неправдиву інформацію під час прийняття на службу в поліції.
- 10) які відмовляються від взяття на себе зобов'язань дотримуватися обмежень та (або) від складання Присяги поліцейського, визначених законом¹⁴;
- 11) звільнені або такі, що мають бути звільнені з посад на підставі Закону України «Про очищення влади»¹⁵.

Одним з основних документів, які допомагають простежити якісні зміни кандидата на службу, а згодом працівника поліції, є його особова справа. **Особова справа** оформляється на кожну особу, прийняту на службу в органи внутрішніх справ. В особовій справі збираються відомості автобіографічного характеру, які свідчать про всю трудову діяльність співробітника, його освіту, стан здоров'я, заохочення і стягнення, проходження служби, зміни в сімейному стані, атестації, подання, характеристики і таке інше.

Особова справа дає підстави для вирішення питань про матеріальне і грошове утримання, нарахування пенсії. У зв'язку з цим існують жорсткі вимоги, що регламентують діяльність кадрових апаратів при оформленні і веденні особових справ і закріплені у Порядку формування та ведення особових справ поліцейських затвердженому наказом Міністерства внутрішніх справ України від 12.05.2016 № 377. Особові справи поліцейських формуються та ведуться підрозділами кадрового забезпечення органів та підрозділів поліції, закладів та установ, що належать до сфери управління Національної поліції України, за встановленою формою. За матеріалами особової справи приймаються рішення щодо подальшого проходження служби поліцейським, готуються подання про присвоєння йому спеціальних звань поліції, нагородження, обчислення вислуги років у поліції для встановлення надбавки за стаж служби, надання додаткової оплачуваної відпустки.

Особова справа поліцейського складається з п'яти частин, у яких зберігаються:

- 1) у першій частині – послужний список;
- 2) у другій частині:
 - документи, що підтверджують проходження первинної професійної підготовки та післядипломної освіти;
 - подання про присвоєння спеціальних звань поліції, у тому числі в порядку заохочення, нагородні листи;
 - рапорт поліцейського та подання про призначення на посади, переміщення по службі та звільнення зі служби в поліції;
- атестаційні листи і характеристики;
- 3) у третій частині:
 - заява про прийняття на службу;
 - автобіографія;
 - анкета;
 - документи про проходження медичного та психофізіологічного обстеження, перевірку рівня фізичної підготовки;
 - результати проходження професійно-психологічного відбору;
 - контракт про проходження служби в поліції;
 - рішення щодо прийняття на службу в поліції;
 - зобов'язання щодо дотримання обмежень, пов'язаних зі службою в поліції;
 - текст Присяги із власноручним підписом поліцейського, який її склав;
- 4) у четвертій частині (архівні матеріали) – витяги з наказів, копії рішень поліцейських комісій, висновки за матеріалами службових перевірок (розслідувань), документи про підтвердження окремих періодів проходження служби, копія розрахунку стажу служби на пенсію, довідки про стан здоров'я, поранення, копії атестата і дипломів про освіту з додатками до них, свідоцтв про народження, укладення (розірвання) шлюбу, документів про встановлення спеціального статусу, інша інформація, визначена законом та іншими нормативно-правовими актами, що має значення для характеристики особи та проходження нею служби;
- 5) у п'ятій частині (матеріали спеціальної перевірки) – матеріали спеціальної перевірки, перевірки відповідно до Закону України «Про очищення влади» та декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру¹⁶.

Підсумовуючи зауважимо, що використання поняття «персонал» для позначення співробітників органів Національної поліції України, на нашу думку, цілком відповідає реаліям сьогодення, урахувавши процеси демілітаризації та децентралізації правоохоронних органів. Персонал в органах поліції характеризується різноманітністю: атестований склад і цивільні особи мають різні професії та спеціальності – це ускладнює реалізацію заходів кадрової політики, оскільки остання повинна бути орієнтована на кожну категорію працівників. Проходження служби в органах поліції відверто нелегка та відповідальна робота, яка потребує особливої уваги до персоналу, за для забезпечення спроможності останнього виконувати поставлені перед поліцією завдання.

¹⁴ Про Національну поліцію: закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.

¹⁵ Про очищення влади від 16.09.2014 № 1682-VII.

¹⁶ Порядок формування та ведення особових справ поліцейських: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 12.05.2016 № 377.